

videre, det vilde medføre betydelige økonomiske Ofre at gennemføre dette Lovforslag. Det er min Overbevisning, at hvis man virkelig har en Villie til at gennemføre Lovforslaget, saaledes at man samtidig gennemfører den Forenkling af Dommerkantorenes Arbejde, der kan gennemføres, vil dette Lovforslag ikke foraarsage nævneværdige Udgifter i Forhold til de Fordele, der opnaas for Befolkningen derved, at der bliver Mulighed for en hurtigere Ekspedition paa Retskontorerne og skabes større Tillid til Rettens Embedsmænd. Det glæder mig at høre, at Forenklingskommissionen har taget dette Spørgsmaal op; jeg ser deri et Udtryk for, at det skal lykkes under Udvalgets Arbejde at gøre dette Lovforslag til en virkelig Reform, ikke, som det er nu, en blot Løfteparagraf.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Trier udtalte, at det ikke var et enkelt Tilfælde i Sønderjylland, der havde medført al den Kritik, der er fremkommet, men at det var hele Systemet. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Systemet er uheldigt, men det ærede Medlem vil vist ikke modsige, at det var, fordi det ærede Medlem Hr. Schmidt omtalte dette ene Tilfælde, at jeg udtalte, at eet Tilfælde kan ikke fordømme en Sag, og at hvis man skulde bedømme Forholdet ud fra dette Tilfælde, maatte man ogsaa tage lignende Tilfælde fra den tyske Tid med i Betragtning. For øvrigt drejer det sig ikke her om det enkelte Tilfælde, det er hele Princippet, vi maa se at komme bort fra. Det ærede Medlem kunde derfor ganske roligt have sparet den Udtalelse, han nu fremsatte.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Heilesen sige, at jeg tror nok, Sagførerstanden kan taale den Kritik, jeg her har rejst. Det var i alt Fald et meget blidt Angreb — hvis det i det hele skal kaldes et Angreb —, naar jeg sagde, at jeg vilde ønske, Sagførerstanden ikke havde taget saa kraftigt til Orde, for Sagførerne har jo efterhaanden faaet indpodet i den danske Befolkning, at det egentlig er netop Sagførerne, der ønsker at komme bort fra den hidtil gældende Ordning. Dette er efter min Mening forkert, for det er ikke et Sagførerspørgsmaal, men et almindeligt Retsspørgsmaal, der her kommer frem, og derfor tror jeg, at Sagførerne vilde have gjort baade sig selv og os andre mere Gavn ved ikke at tage saa kraftigt til Orde, men have overladt Sagen til den almindelige Retsfølelse, den er efter min

Mening tilstrækkelig stærk. — Det ærede Medlem mente ikke, de økonomiske Vanskeligheder var saa slemme, som jeg havde fremstillet dem. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke gjorde de samme Synspunkter gældende, medens det ærede Medlems egen Regering sad ved Roret; den turde ikke gennemføre Forslaget netop paa Grund af de økonomiske Forhold, men overlod det til os andre at gøre det. Imidlertid, som jeg allerede har sagt, jeg ønsker meget, at det maa lykkes at faa Forslaget gennemført.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Mads Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Gram: Naar man nu i 3 Aar har været med til som dansk Tingmand at lovgive for hele Danmark, baade for de sønderjydske Landsdele og for det øvrige Land, føler man sig noget ramt ved det ærede Medlem Hr. Triers Udtalelse om, at man nede i de sønderjydske Landsdele skulde have det daarligste af dansk Lovgivning, medens man oppe i det gamle Land skulde have det daarligste af den Lovgivning, vi havde dernede fra tidligere Tid.

Formanden: Da denne Udtalelse allerede er paatalt, kan den ikke yderligere diskuteres.

Mads Gram: Jeg ønsker saa kun at tilføje, at ganske vist udtalte jeg i min første Tale, at jeg ønskede gerne, om den hele Ordning kunde gennemføres noget hurtigere end i Løbet af den i Lovforslaget fastsatte Frist, 10 Aar, men jeg finder det dog ønskeligt, at Lovforslaget gennemføres for hele Landet, og at vi undgaar at faa nogen Særlovgivning, Særbestemmelser for de sønderjydske Landsdele. Jeg tror ogsaa, dette vil være muligt, eftersom man allerede fra Justitsministeriets Side har ændret Forholdet ved flere Underretskredse. Jeg tror altsaa, det vil være muligt at faa Ordningen gennemført samtidig for hele Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Den højtærede Minister mente, at Sagførerstanden nok kunde taale den Kritik, han havde fremsat. Ja, det mener jeg ogsaa, den kan, man har altid let ved at taale en slet underbygget Kritik. Men hvad den højtærede Minister her